„Да неко од вас узме своје уже, па оде и донесе сноп дрва на леђима, затим га прода и тако се сачува просјачења, боље му је него да тражи од људи, да ли ће му дати или ускратити.“

Пренео је Зубејр ибн Ел-Авам, радијаллаху анху, да је Посланик, мир му и благослов, рекао: „Да неко од вас узме своје уже, па оде и донесе сноп дрва на леђима, затим га прода и тако се сачува просјачења, боље му је него да тражи од људи, да ли ће му дати или ускратити.“

[رواه البخاري] [صحيح]

Посланик, мир му и благослов, јасно је показао да је за човека боље да ради било какав посао, макар то било да узме уже, сакупи дрва, носи их на леђима, прода их и од тога живи или чак подели део у добротворне сврхе, него да проси и понижава се тражећи од људи, који му могу дати или га одбити. Просјачење је понижење, а верник је поносит и не дозвољава себи да се понизи.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/3785